

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma:	Kfv.II.37.474/2017/7.
A tanács tagjai:	Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke Dr. Márton Gizella előadó bíró Dr. Rothermel Erika bíró
A felperes:	Felperes (cím)
A felperes képviselője:	Izsó és Tóth Ügyvédi Iroda (Dr. Izsó István ügyvéd, cím)
Az alperes:	Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (1117 Budapest, Budafoki út 60.)
Az alperes képviselője:	Dr. ... jogtanácsos és Dr. ... kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	idegenrendészeti határozat bírósági felülvizsgálata
A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:	felperes
A felülvizsgálni kért jogerős határozat:	Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.32.874/2016/8. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.32.874/2016/8. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget;
- kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló releváns tényállás

- [1] A felperes - a nem vitatott tényállás szerint - 2006. óta élettársi kapcsolatban élt **K.A.** magyar állampolgárral.
- [2] A felperes 2008. július 18-án tartózkodási kártya kiállítási iránti kérelmet terjesztett elő a magyar

állampolgár élettársára hivatkozással. Kérelmét a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága elsőfokú határozatában elutasította, ezt a határozatot a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a 2009. január 13-án meghozott másodfokú határozatával helybenhagyta. A felperes keresetet nyújtott be a másodfokú határozat felülvizsgálata iránt. A felperes a peres eljárás során, 2009. március 6-án az élettársával házasságot kötött. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 24.K.30.016/2009/11. számú ítéletével a közigazgatási határozatokat hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az új eljárásra előírta többek között azt is, hogy a házasságkötésre figyelemmel nyilatkoztatni kell a felperest, hogy a kérelmét milyen indokra alapítja. Az elsőfokú hatóság - a jogerős ítélet útmutatásának megfelelően - a felperes részére a magyar állampolgárral kötött házasságára tekintettel a 2011. január 26. napján meghozott 106-1-20556/12/2010-Tk. számú határozatával öt évre érvényes tartózkodási kártyát adott ki.

- [3] A felperes házassági életközössége 2011 áprilisában megszakadt és a házasság felbontására a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2011. augusztus 31-én kelt 16.P.101.273/2011/11. számú ítéletével került sor. Az életközösség és a házasság felbontása ellenére a felperes 2015. november 17-én állandó tartózkodási kártya kiállítását kérte a magyar állampolgárságú volt házastársára tekintettel. A kérelemre indult eljárásban bizonyításra került sor, majd ezt követően az elsőfokú hatóság 2016. április 1-jén hivatalból eljárást indított a tartózkodási jog megszűnésének megállapítása tárgyában. Az elsőfokú hatóság a 2016. április 1-jén meghozott 106-1-21352/15/2016-TK. számú határozatával megállapította, hogy a felperes magyarországi tartózkodás joga megszűnt, ezért felhívta az ország területének elhagyására. A bizonyítási eljárás anyagát értékelve arra a következtetésre jutott, hogy mivel a felperes a tartózkodási kártya kiállítását követően 3 hónappal később az életközösséget megszüntette, majd ezt követően a felek házasságát a bíróság hat hónappal később jogerősen felbontotta, ezek a tények arra mutatnak, hogy a felperes a családi kapcsolatot kizárólag a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesítette. A felperest ezért nem minősítette magyar állampolgárt kísérő vagy hozzá csatlakozó családtagnak, megállapította, hogy a felperes nem felel meg a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény (a továbbiakban: Szmtv.) 1.§ (1) bekezdés c) pontjában foglaltaknak, ezért az Szmtv. 14.§ (2) bekezdése és 15.§ (1) bekezdése szerinti intézkedéssel élt.
- [4] A felperes fellebbezése folytán eljáró Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a 2016. június 3. napján meghozott 106-Tk-23020/2/2016. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Kifejtette, hogy a tartózkodási jog megszerzése érdekében létesített házasság a tartózkodási kártya kiállítását követően igen rövid idővel megszűnt, mely tény az érdekházasság megállapítását erősíti.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [5] A felperes keresetet nyújtott be az alperesi jogelőd határozatának felülvizsgálata iránt. A módosított keresetében vitatta, hogy érdekházasságot kötött volna, állította, hogy a házasságkötés előtt négy évig életközösségben éltek, a házasság érzelmeken alapult, amelynek felbontására saját hűtlensége miatt került sor és nem állt összefüggésben azzal, hogy a tartózkodási kártyát megszerezte.
- [6] Az alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatában foglaltakat.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A bíróság megállapította, hogy az alperes a tényállást a szükséges körben feltárta, a bizonyítékokat

értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett, ezért a felperes által felhívott eljárási jogszabályok megsértésére nem került sor. Hangsúlyozta, hogy az Szmtv. 14.§ (2) bekezdésének feltételeit a hatóság a felperes magyarországi tartózkodása alatt hivatalból, bármikor vizsgálhatta. A felperes e körben alapelvi szabály megsértésére nem is hivatkozott. A tartózkodási kártya kiállítása iránti eljárásban az alperes nem vizsgálta és nem is vizsgálhatta a felperesnek a házastársával fennálló kapcsolatát, mert a jogerős ítéletben foglalt iránymutatás alapján a per során új tényként bekövetkezett házasságkötésre figyelemmel kellett a tartózkodási kártya kiállításáról határoznia. Ebben az eljárásban, 2011 januárjában a hatóságnak nem lehetett információja arról, hogy a felperes hűtlensége majd a házasság végleges megromlásához vezet, és a házastársak között az életközösség is hamarosan megszűnik. Abban az eljárásban a felperes a tartózkodási kártyát a házasságkötés tényére tekintettel kapta meg.

- [8] Rámutatott a bíróság, hogy ebben az eljárásban, az Szmtv. 14.§ (2) bekezdése alkalmazásában az életközösség és a házasság fennállása időtartamának nem volt jelentősége. Azt kellett ugyanis a hatóságnak vizsgálnia, hogy a tartózkodási kártya kiállítását követően mi történt. A tartózkodási kártya kiállítását követően a házassági életközösség hamarosan megszűnt és a házasság is felbontásra került. Ezek a tények a tartózkodási kártya kiadásához való időbeli közelség miatt bírtak jelentőséggel. A hatóság a lényeges tények időbeli összefüggéseit bemutatva, a bizonyítékok megalapozott értékelésével jogszerűen alkalmazta az Szmtv. 14.§ (2) bekezdését. A hatóság által elbírált tények közül az életközösség több éves fennállásának, a bontóper kezdeményezője személyének mint ténynek ügydöntő jelentősége nem volt, arra a felperes megalapozatlanul hivatkozott.
- [9] Mindezek alapján a bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte annak hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (1), (2) bekezdését, a 2.§ (3) bekezdését, az 50.§ (6) bekezdését, a 72.§ közelebbről meg nem jelölt rendelkezését, az Szmtv. 11.§ (2) bekezdését, a 14.§ (1) bekezdés a) pontját és (2) bekezdését, a 15.§ (1) és (3) bekezdéseit, a 16.§ (1) bekezdés c) pontját és a (2) bekezdés b) pontját, a 19.§ (2) bekezdését.
- [11] Előadta, hogy a bíróság ítéleti bizonyosság nélkül, okszerűtlen megállapításokat tett, melyek bizonyítékokkal nem voltak alátámasztva. Négy évig élt életközösségben és két évig házasságban. Azzal érvelt, hogy a házasság felbontása, az életközösség megszakadása felfogható egy életszerű, természetes dolognak. Sérelmezte, hogy az nem került kifejtésre, hogy milyen bizonyítékok alapján vélelmezték azt, hogy érdekházasságot kötött. Hivatkozott arra is, hogy a házasságuk érzelmi házasság volt, ténylegesen együtt éltek. Érvelése szerint a tartózkodási kártya kiállítása iránti eljárásban a kérelme pozitív elbírálását követően nem merült fel olyan új körülmény, amely a korábban született engedélyező döntést annullálná. A házasság ténye a hatóság előtt a korábbi kérelem elbírálásának idején ismert volt, ezért érthetetlen, hogy a hatóság utóbb másként értékelte az előtte már ismert tényeket.
- [12] Hivatkozott arra is, hogy az Szmtv. 16.§ (1) bekezdés c) pontja alapján megilleti a fennmaradó tartózkodási jog a volt házastársára tekintettel. Sérelmezte, hogy a bíróság ugyan foglalkozott a kereseti kérelmében kifejtett ezen irányvonal értékelésével, de okszerűtlen következtetésre jutott, és jogszabálysértő ítéletet hozott.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.
- [15] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 272.§ (2) bekezdése és 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban konkrétan megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül. Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felülvizsgálati kérelemmel élő fél kötelezettsége a jogszabálysértés pontos megjelölése, ennek hiányában a Kúria a konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül hivatkozott jogszabálysértést nem vizsgálhatja felül. A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg, hogy a jogerős ítélet a Ket. 72.§-ának mely rendelkezését sértette meg, ezért konkrét jogszabálysértés megjelölésének hiányában ezt a jogszabálysértést a Kúria érdemben nem vizsgálta.
- [16] A felperes a felülvizsgálati kérelmében olyan új jogszabálysértésekre hivatkozott, amelyeket a módosított keresetében az eredeti keresetéhez képest nem tartott fenn, ezért ehhez kapcsolódóan a jogerős ítélet erre vonatkozóan döntést sem tartalmazhatott. Az elsőfokú eljárásnak nem volt tárgya az Szmtv. 11.§ (2) bekezdésének, 16.§ (1) bekezdés c) pontjának, (2) bekezdés b) pontjának, 19.§ (2) bekezdésének a megsértése, ezekről az elsőfokú bíróságnak nem kellett döntenie, mert a felperes a per első tárgyalásán a keresetét módosította, és ezeket a jogszabálysértéseket nem tartotta fenn. A felperes a felülvizsgálati kérelmében ezeket a jogszabálysértéseket már nem kérheti újból felülvizsgálni, mert ezt a Pp. 335/A § (1) bekezdése kizárja.
- [17] A Kúria az érdemben felülvizsgálható jogszabálysértéseket vizsgálva megállapította, hogy a felperes az alapelvi rendelkezések megsértése körében a felülvizsgálati kérelmében nem fejtette ki, hogy a jogerős ítélet ezeket a rendelkezéseket mivel sértette meg. A Ket. 50.§ (6) bekezdése az alperesre irányadó eljárási szabály és nem a bíróságra nézve alkalmazandó, a bizonyítás értékelésére vonatkozó szabály. A felperes az elsőfokú bíróság által tett okszerűtlen megállapításokra és a bizonyítékok téves értékelésére hivatkozott, mellyel kapcsolatban a Pp. 206.§ (1) bekezdésének megsértésére nem hivatkozott.
- [18] A Kúria hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság az alperes határozatát a felperes által támadott körben és a vitatott megállapítások tekintetében vizsgálta felül. Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokat okszerűen és jogszerűen mérlegelve és értékelve jutott arra a következtetésre, hogy az alperes megalapozott határozatot hozott, a felperes érdekházasságot kötött a tartózkodási jog legalizálása érdekében. Kiemeli a Kúria, hogy a felperes a tartózkodási kártya iránti kérelem elutasítását követően kötött házasságot a magyar állampolgár életársával. E tényre tekintettel a tartózkodási kártya iránti kérelem tárgyában folyt közigazgatási perben a bíróság a közigazgatási határozatokat ítéletével hatályon kívül helyezte, az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az új eljárásban az elsőfokú hatóság a felperes magyar állampolgár családtagjára figyelemmel adta meg 2011. január 26-án a felperes részére a tartózkodási kártyát. Ehhez az időponthoz képest a felperes három hónappal később már nem élt életközösségben a házastársával és ezt követően hat hónap múlva a házasság felbontásra is került. Az alperes és az elsőfokú bíróság is helytállóan tulajdonított jelentőséget a tartózkodási kártya kiállítását követő, a házasság felbontására vezető, időben gyors eseményeknek és mindezekből helytállóan vont le azt a következtetést, hogy a felperes érdekházasságot kötött, a házasságkötés célja kizárólag a tartózkodási jogosultság megszerzéséhez szükséges feltétel igazolása, a magyar állampolgárral fennálló házastársi kapcsolat szolgált. Mindebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a tartózkodási kártya kiállítását megelőző eseményeknek, így az életközösség, továbbá a házasság fennállásának időtartama nem bírt jelentőséggel. Rámutat a Kúria, hogy a volt házastárs nyilatkozatának nem volt perdöntő jelentősége, mert önmagában ennek a nyilatkozatnak a ténye nem alkalmas annak megállapítására, hogy a házasságkötésre nem a tartózkodási jog megszerzése érdekében került sor. A volt házastárs esetleges hamis tanúzás miatti felelősségre vonhatósága sem zárja ki, hogy a volt házastárs esetlegesen utóbb nem a valóságnak megfelelően nyilatkozik. Az elsőfokú bíróságnak az

eset összes körülményét értékelve kellett döntenie, figyelembe véve azt a tényt is, hogy miután a felperes részére a tartózkodási jog biztosítottá vált, a házasság rövid időn belül felbomlott. Az elsőfokú bíróság a Pp. 206.§ (1) bekezdéslen foglaltaknak megfelelően járt el a döntése meghozatalakor.

- [19] A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a tartózkodási kártya kiállítása iránti eljárásban a hatóság már értékelte a házasság tényét és annak körülményeit, mert a tartózkodási kártya kiállítása iránti kérelem tárgyában folyó eljárásban csak a házasságkötés tényének volt jelentősége, a házasság érdekházasságnak való esetleges minősítésének nem, mert a hatóság a tartózkodási kártya kiállítását a házasságkötés tényére tekintettel rendelte el, a hatóságnak akkor a családi kapcsolatok valóságát, tartalmát nem kellett vizsgálnia ennek vizsgálatát szükségessé tevő körülmény hiányában. A hatóság számára az érdekházasság gyanúját felvető körülmények csak a tartózkodási kártya kiállítását követően, az állandó tartózkodási kártya kiállítása iránti eljárásban merültek fel, ahol a felperes az állandó tartózkodási kártyát a magyar állampolgár volt házastársára tekintettel kérte. A hatóság ebben a kérelemre induló eljárásban folytatott le bizonyítást, és ekkor merültek fel olyan körülmények, amelyek szükségessé tették a hivatalból indított eljárást a tartózkodás jog megszűnése megállapítása tárgyában.
- [20] A felperes arra is alaptalanul hivatkozott, hogy a tartózkodási kártya kiadása olyan engedély, amely később nem annullálható, azaz a tartózkodási kártya kiadása iránti kérelem kedvező elbírálását követően - állítása szerint - nem merülhetett fel olyan új körülmény, amely a tartózkodási jog megszűnésének megállapítására vezethetett volna. A felperes álláspontja téves. A házasság érdekjellegére utaló körülmények a tartózkodási kártya kiadását követően merültek fel, és a hatóság számára rendelkezésre áll az a jogi lehetőség, hogy a tartózkodási kártya kiadását követően felmerült körülmények alapján a házasságról utóbb azt állapítsa meg, hogy az érdekházasság, s ennek jogkövetkezményeit akár hivatalból, akár kérelemre indult más eljárásban levonja.
- [21] Mindezek alapján a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott és érdemben felülvizsgálható jogszabályokat nem sértette meg, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [22] A peresztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles az alperes jogi képvisellel felmerült felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.
- [23] A peresztes felperes a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viselésére a 6/1986. (VI. 26) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2018. május 30.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k. előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró